

Végre egy olyan kérdés hangzik el Jézus szájából a tanítványok felé, amiről tudnak beszélni, akár egymás szavába vágva is. Hogy mások mit gondolnak Jézusról, arra könnyen jön a válasz és sorolják a nép között járva hallott feltételezéseket Jézus személyére vonatkozóan. Sokkal nehezebb arra a kérdésre válaszolni, hogy nekem ki Jézus. Érezhető a szentírás szövegében a megtorpanás arra a kérdésre, hogy „*ti kinek tartotok engem*”. Már nem vágnak egymás szavába az apostolok, mint az előbb, sorolva az elképzeléseiket.

A ma emberének is az egyik legfontosabb kérdése a „*kinek tartotok engem*”. Mindnyájan azonnal tudnánk sorolni mi is az ismeretségi körünkben, munkahelyünkön Jézus személyéről elhangzott véleményeket. Hogy a „test és vér” nem tudhatja, vagy nem akarja tudni, hogy kicsoda Jézus; valószínűbbnek tartom, a nem akarja tudni választ. A „test és vér” ugyanis keresi és elfogadja azokat a válaszokat, mely válaszoknak az életemre, gondolkodásomra nincsenek közvetlen hatással. Az őszinte válasz azonban már állásfoglalás is, aminek következményei vannak. Ha Jézust az Isten Fiának mondom és tartom, akkor nem vehetem hallatlanra a tanítását. Már a megvallásnak a ténye is a boldogság forrása, hiszen az Isten szavának, szándékának lehetek az eszköze. Nagyon fontos, hogy megvalljam, számomra kicsoda Jézus, mert ez a vallomás állíthatja helyes irányba a gondolkodásomat és az életemet. Minden Istennek tetsző cselekedetem forrása a kicsoda Jézus?-ra adott helyes válasz. Csak így élhetem át a meghívott-küldött és várt személy boldogságát.

Dévai Zoltán